

Křest

čtení: Řím 8,36-39

Kázání: Lk 22,24-27 ...Avšak vy ne tak: Kdo je mezi vámi největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží. ...

Bratři a sestry

mám opravdu velikou radost, že jsme mohli být svědky Stánina křtu. A nejradši bych si tu radost jen užíval a nic tady neříkal. Taky jsem to zkoušel, Stáňu během přípravy na křest ukecat, aby tu měla kázání ona. Nevyšlo to. A úplně ji chápu. Už tak musela projevit velikou odvahu. No, jen si to představte vy, že byste měli přijít sem dopředu, ostatní by na vás koukali a vy byste měli sám za sebe a nahlas vyznat svoji víru. Já to mám jiné. Su tady schovaný v tomhle svém černém oblečku (talár) a mám tu Bibli, kterou trochu víc než ostatní znám...ale Ty, Stáňo? Tuším, jakou odvahu to chtělo. A nejen před námi tady, nás je pár. Ale i před ostatníma lidma, kterým jsi to řekla, že budeš pokřtěná a další se to určitě ještě dozví. Chce to odvahu udělat něco tak šíleného. Stáňo, ty jsi dospělá žena, manželka a máma dvou dětí...a udělalas takový docela velký přelom ve svém životě. Navíc jsi tím vstoupit do jedné z nejneoblíbenějších organizací v republice. Když teď uslyšíš někoho nadávat na církev a jak jsou ti křesťani hrozní, bude to taky o Tobě. A nejenom to, taky se tím stala nejmladší...právě pokřtěná...to znamená neumět a nerozumět a nevědět, co je to například konvent.

Nejmladší...o tom je dnešní text z bible
Lk 22,24-27

mám moc rád tento příběh...je vtipný. Je to tedy trochu šibeniční humor od autora. On totiž tuhle scénu zařadil víte kam? Ježíš právě dovečeřel s učedníky svoji poslední večeři a ví to. A za chvíli má být zajat, křivě obviněn a popraven. A v této situaci se ti jeho následovníci, učedníci, apoštolové, začnou hádat. Kdo z nás je asi nejdůležitější? Vznikl mezi nimi spor, kdo je asi největší. Kdybychom to vzali doslova, bylo by to ještě vtipnější. Začali se hádat, kdo je vejvyšší. Ne, šlo o důležitost.

No, my jsme taky Ježíšovi následovníci, můžem se taky zkusit dohádat, kdo z nás je nejdůležitější. Největší je tady asi Honza, ale nejdůležitější? Já? Nebo kurátor? Nebo někdo z presbyterů? Nebo ten, kdo vydělává nejvíc a dává nejvíc do sbírky? Nebo ten, který má kasu a přístup k financím? Nebo ten nejsvatější z nás? Vlastně bychom se takhle klidně hádat mohli. Tím bychom přesně splnili roli, kterou jako církev máme v tomto příběhu. Ti, v tuhle chvíli pitomí učedníci, to máme být my. V tom se máme nalézt a uvidět pokaždé, když se začneme hádat a přikládat věcem větší důležitost, než mají mít. A většina hádek je o těch míň podstatných věcech.

A pak promluví Ježíš. A je to promluva moc důležitá. To můžem vědět právě z toho, v jaké situaci ji říká. Za chvíli má být zajat a to už neřekne skoro nic. A tak říká tohle. Kdo mezi vámi je největší, buď jako poslední. V řečtině je slovo nejmladší. Proto jsem mluvil o tom, že jsi Stáňo teď nejmladší. Jsi poslední pokřtěná. A může se ti stát, že budeš chtít k něčemu tady promluvit a někdo Ti řekne, že do toho nemáš co mluvit, protože tomu ještě tolik nerozumíš, ještě jsi toho dost neprožila, nemáš tady dostatečné zásluhy. Jsi nejmladší. A navíc nevíš, co je to konvent a Jeronýmova Jednota. A Ježíš říká: Jo, přesně z téhle pozice máte vystupovat vůči ostatním. Z pozice toho, kdo ví, že toho ještě dost neví, z pozice toho, kdo nemá zásluhy a důležité jméno a vlivné rodiče. Říká svým učedníkům: Chcete mě následovat? Být křesťany? A dokonce těmi nejdůležitějšími? Tak tohle je vaše místo. Místo toho nejmladšího. Místo toho, kdo nemá páky a moc a zásluhy k tomu, aby ostatní k něčemu donutil, aby je přesvědčil o své pravdě. Aby se

vytahoval. Není váš úkol, aby vám stavěly pomníky a pojmenovávali po vás kostely. Nemáte se předhánět v tom, kdo se nejmoc blýskne, udělá největší div a pak po něm pojmenují největší baziliku v Římě. Tohle není váš úkol.

A Ježíš ještě pokračuje. Kdo je v čele, buď jako ten, který slouží. Umývá záchody, uklízí. Podle Ježíše nejsou v tomto sboru nejdůležitější já. Ale Jana. To ona tady uklízí a umývá záchod.

To největší a nejdůležitější postavení není k tomu, abys mohl rozhodovat a kralovat a poroučet a prosazovat svou. Být největší znamená být služebníkem. Tím, který pomáhá. Tím, který je ostatním k něčemu dobrý. Být křesťan, to znamená chtít pomoci ostatním a zvládnout to i bez medailí a děkovaček a titulu: zasloužilý služebník. Tohle znamená být křesťan. Protože takhle to dělal Ježíš. Být nejmladším, tím, který silou ostatní nedonucuje. Být služebníkem, tím, který je ostatním k dobru.

A pak je tam ten obraz, otázka: Je větší ten, kdo sedí za stolem či ten, kdo obsluhuje? Já jsem mezi vámi jako ten, který slouží.

A mě z toho vyplývá jedna moc důležitá věc, z tohoto obrazu. Vidím totiž mámu, která musí vařit tu polívku a pak, když ostatní si sedí u stolu, ona stojí a nalévá jim. A sobě jako poslední. Někdy máme pocit, že být křesťan znamená hlavně to mít s pánem Bohem dobrý. Hodně se modlit a dbát na svoji čistotu a svatost. Jo, je to důležité. Věříme, že od Pána Boha dostáváme sílu pomáhat ostatním, být nejmladším a služebníkem. Bez toho by to byla jenom přetvářka a maska. To by nemělo nic společného s tím, co po nás Ježíš chce. Nejde o to hrát si na služebníka. A už vůbec ne proto, že pak dostanu odměnu v nebi. To ne. Vztah s Bohem je moc důležitý. Ale mě z toho obrazu obsluhování u stolu vyplývá ještě něco důležitého. Ta realita toho obrazu. To skutečné vaření a nalívání polívky. Ježíš ve skoro poslední chvíli na sdvobodě říká učedníkům: Nalívejte ostatním polívku. Hlavně tohle. Neznačená to taky, že to naše křesťanství, ta naše víra se má projevovat hlavně v tomhle? A to doslova. Že být křesťanem znamená hlavně být tou dobrou mámou, která tu polívku uvaří. A být tím dobrým tátou, který bude s dětma trávit čas a bude je učit, co je dobré a co ne. A být dobrým manželem a manželkou. Tím, který tomu druhému pomůže. A taky být dobrým sousedem a kamarádem a ...no prostě být dobrým člověkem. Věřím, že tohle je náš úkol. A že o tom je to naše křesťanství. Ne mít vztah s Bohem proto, aby mi bylo dobře a abych měl pocit, že su ten správný a mám předplacené místo v nebi. Ale z toho vztahu s Bohem brát sílu k tomu být dobrý k těm druhým. K těm, kteří mě potřebují. A být jim tím nejmladším a služebníkem.

Amen